Her Hafta Cumartesi Günleri Çıkar
Sayı: 79 30 Ekim 1965 50 Kuruş

ZIPZIP

7 den 77 ye kadar her gencin mecmuası

CERİ ve KÜÇÜK ŞEYTAN

Ceri'nin arkadaşı Piyer Erlan, borçlandığı Morel adlı kötü bir adamın eline düşmüştür. Çok değerli bir tabloyu çalarsa borçlarından kurtulacaktır...

PEKİ , TENİS RAKETİ MESELESİ NEDİR ?..
Bİ ŞEY ANLAMADIM BUNDAN.. ANCAK, YARIN LABURELERE GİDERSEN BELKİ BAZI ŞEYLER ÖĞRENE-BİLİRSİN...
FAKAT ERTESİ GÜN CERİ, PİYER'İN KAPALI TUTUMUNDAN BİR ŞEYLER ÖĞRENE-MEDİ...
TABLONUN RESMİNİ ALMAK İÇİN FLAŞ MI KULLANACAKSIN?
HAYIR... GÜN IŞIĞI YETER...
ÖNCE, BİR KERE DAHA BURAYA GELDİĞİNDEN CERİNİN HABERİ YOK...
VE NİHAYET..
HOŞ GELDİNİZ...
TELEFON ETTİĞİME KIZMADINIZ YA...
HAYIR.. NE MÜNA-SEBET..
DEDENİZ NASIL ?
BİLDİĞİNİZ GİBİ... UYUYOR ŞİMDİ...
BU DAHA İYİ... TABLONUN YERİNİ DEĞİŞTİRİP IŞIĞI AYARLAMAK LÂZIM... YAPTIĞIMIZI GÖRMEZ HİÇ OLMAZSA...
PİYER, DUVARDAN TABLOYU ALDI...
YARALANDI-NIZ MI YOKSA?
KÜÇÜK Bİ ŞEY... DÜŞTÜM.. AYAĞIM BURKULDU... BİR MOTOR GÜRÜLTÜSÜ GELİYOR.. GALİBA BİR OTOMO-BİL...
GERÇEKTEN DE OTOMOBİL, BİRAZ ÖTEDE DURMUŞTU.. VE HİÇ BEKLENİLMEYEN BİR ZİYARETÇİ, ARABADAN İNEREK......
52
DEVAMI GELECEK SAYIDA

GECE SEFERİ

Taşıma İşleri Şirketi kurmuş olan Con'un amcası, kahramanımız Yarışçı Con'a önemli bir iş vermiştir.

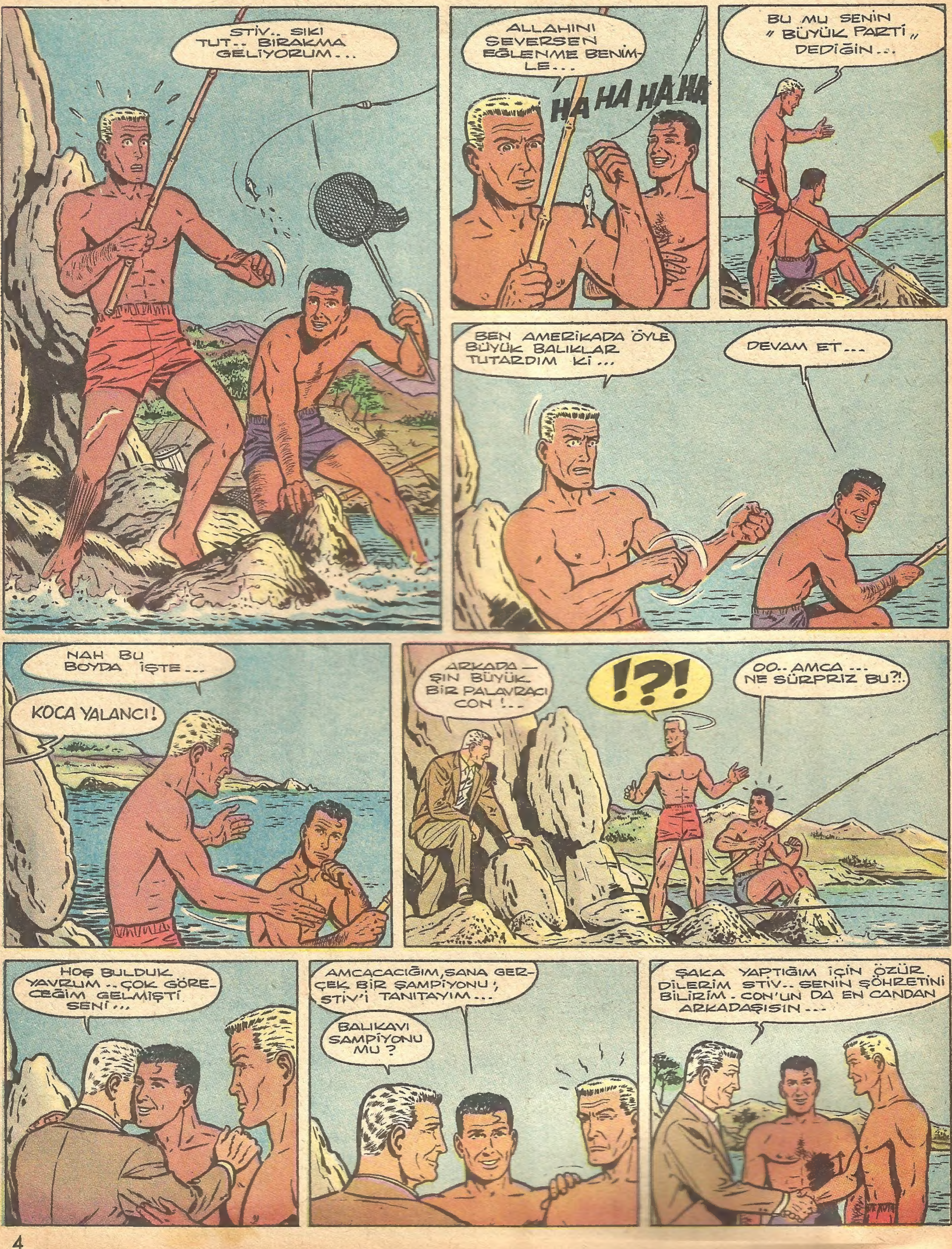

SİZİ KIZDIRMIYAYIM AMA, TUTTUĞUNUZ BALIKLARIN BOYU BU KADAR MIYDI ?..
EVET..BELKİ BİR KAÇ SANTİM DAHA KISADIR...
BU SABAH, BU KADAR YETER... ÇORBA İÇİN LÂZIMSA BALIKÇIDAN BALIK ALIRIZ...
BABAM HABER YOLLAMIŞ..İŞLERİN İYİYMİŞ AMCA.
EVET, ÖYLE.. İŞ ÇOK..FAKAT ÇOK ÇALIŞMAK LÂZIM..ELİMDE İYİ İŞ GÖREN KİMSELER DE VAR...
BABANIN YOLLIYACAKLARINDAN 15 KAMYON ÇIKARIRIM. FAKAT BUNLARA İŞ BULMAK ŞART... AMA BEN İŞİMİ YÜRÜTMESİNİ BİLİRİM...
YEMEKTEN SONRA BÜNYAMİN VAYAN, ZİYARET SEBEBİNİ AÇIKLADI...
CON.. İŞ BU SEFER SANA DÜŞÜYOR...
NE OLDUĞUNU ÖĞRENMEDEN KABUL...
PEK KOLAY DEĞİL.. BİRKAÇ KELİME İÇİNDE ANLATAYIM... ŞOFÖRLERİMDEN BİRİSİ, İŞTEN AYRILDI. BU, MESELE DEĞİL.. YERİNE BAŞKASINI BULABİLİRİM. ADIM BİR DEFA "İYİ PATRON"A ÇIKMIŞ...
HANİ SEN, AFACAN DERDİN, BİR ÇOCUK VARDI. İLKİN... BİZİM ŞOFÖR GİDERKEN ONU DA GÖTÜRDÜ... CANIMI SIKAN BU...
İLKİN, ŞİMDİ ON BEŞİNDE.. BU ZAVALLI YETİMİ HEM SEVER, HEM DE ONA ACIRIM. ŞOFÖRLERİMDEN OLAN BABASI, BİR KAMYON KAZASINDA ÖLMÜŞTÜ. ÇOCUK O ZAMAN SEKİZ YAŞINDAYDI.
ADAMCAĞIZ SON NEFESİNİ VERMEDEN, ÇOCUĞUNU BANA EMANET ETTİ. BU GÜNE KADAR ONA EVLÂT GİBİ BAKTIM. ZAVALLI ANNECİĞİ DE BU HALİNE ÜZÜLÜYOR. O CİN GİBİ OLAN ÇOCUK DEĞİŞTİ ŞİMDİ...
YANIMDA ÇALIŞIRKEN ONU KONTROL ALTINDA TUTUYORDUM. FAKAT GİTTİKTEN SONRA DURUMUNUN KÖTÜYE GİTTİĞİNİ İŞİTİYORUM... HİÇ LÂF DİNLEMİYOR.. "TASARLADIKLARI" VARMIŞ!. BAKALIM NEYMİŞ ?!
BENİM NASIL BİR YARDIMIM OLABİLİR?..
O, SANA DERİN BİR HAYRANLIK BESLER.. ONUN GÖZÜNDE SEN BİR "KAHRAMAN"SIN. VERECEĞİN ÖĞÜTLERİ DİNLER KANISINDAYIM.. BANA YARDIM ET CON.. BEN, İNSANLARI İYİ İDARE EDERİM AMA BU ÇOCUĞA LÂF GEÇİREMİYORUM.. ANNESİYLE BEN, BİR FELÂKETTEN KORKUYORUZ...
DEVAMI GELECEK SAYIDA

Mucize

Uçsuz bucaksız bir çöl...

Kızgın bir güneş ve develerine binmiş iki yolcu...

Develerin ayaklarıyla çölde bıraktıkları izler pek gerilerinde kaybolduğuna göre, bu iki çöl yolcusunun çok uzaklardan geldiklerini anlamak zor değil.

Günlerden bir Pazartesi günüydü.

Güneş yükselmeğe devam ettikçe onlar da sahil yönünde ilerlemekte devam ediyorlardı. Oysa bu yön, o çöllerde hiç bir kervanın veya yolcunun itibar ettiği bir yön olmamakla beraber, nedense onlar yine de sanki sahili görmek istercesine ilerlemekteydiler.

Develerine binmiş iki yolcunun gitmek istedikleri şehir Medine şehriydi ama Medine'ye giden yol bu değildi. Lâkin, onlar kendilerini takip edenlere şaşırtmaca vermek için bu kör yolu kasıtlı ve bilerek seçmiş oldukları için, sâkin sâkin ilerliyorlardı.

Bir süre sonra güneş tam tepelerine gelince, iki yolcu da bir kayalığın dibinde develerinden indiler. Önce çıkınlarını çıkararak ekmekleriyle katıklarını yediler, ve develerinin hörgücüne asılı bir gırbadan da biraz su içtikten sonra orada ikindiye kadar dinlenmeyi münasip gördüler.

İkindi yaklaşırken yine develerine binerek yola koyuldular. Pek uzaktan birkaç hurma ağacının bulunduğu bir yer belirince, yolculardan biri ötekine:

-"İşte Cahfe göründü."

Dedi.

Cahfe'ye kadar geldiler. Sonra oradan sahil yolunu bırakarak Medine yönüne döndüler. Bir süre de o yolu takip ettiler. Nihayet güneş batarken Kadid adlı durak yerine vardılar.

Kadid, küçük bir kuyusu, bir iki hurma ağacı olan, önemsiz bir vahacıktı. Burada Atike adlı bir kadının çadırı vardı. Atike kocasıyla beraber orada yaşar, gelen geçen yolculara yiyecek ve içecek satarak geçinirdi.

Yolcular Atike'nin çadırı önünde develerinden indiler. Koca bir gün boyunca uçsuz bucaksız bir çölü aşmışlar ve sadece çıkınlarındaki ekmek ve katıklarını yemekle yetinmişlerdi. Acıkdıkları her hallerinden belliydi.

Yolculardan geniş omuzlu ve nuranî yüzlü olanı Atike kadının yanına yaklaşarak:

-"Aleykümüsselâm."

Dedi.

Sonra:

-"Yiyecek bir şeyin var mı?"

Diye sordu.

Kadın:

-"Hayır bir şey kalmadı."

Deyince geniş omuzlu ve nuranî yüzlü yolcunun biraz ötede duran dişi bir koyuna gözü ilişince:

-"Ya bu nedir?"

Diye sordu.

Atike kadın:

-"O, sütü çekilmiş bir koyundur."

Cevabını verdi.

Yolcu:

-"Öyleyse" dedi, "Önce bana müsaade eder misin?"

Kadın, ne istersen yap der gibilerden omuz silkince, yolcu bu sefer:

-"Varsa lütfen bana bir kap ver"

Dedi.

Kadın çadırına gitti ve bir kap getirdi.

Geniş omuzlu, nuranî yüzlü yolcu, önce gömleğinin yenlerini sıvadı sonra "Bismillâhirrahmanirrahim" diyerek koyunun sütünü sağmağa koyuldu. O anda koyunun memelerinden süt akmağa başlamıştı.

Atike kadın hayretle sütün akışını ve kabın habire doluşunu seyrediyordu. Kap dolunca yolcu, önce şaşkın şaşkın olanları seyreden kadına kabı uzattı:

-"İç"

Dedi.

Kadın içti. Kap boşalınca iade etti. Yolcu kabı tekrar koyunun altına koyarak süt sağmağa koyuldu. Bu defa önce arkadaşına kabı uzattı, o içti, sonra da kana kana kendisi içti. Kap boşalınca yolcu yine koyunu sağdı. Ve kabı iyice doldurduktan sonra Atike kadına uzattı.

-"Acıkırsan içersin"

Dedi.

Kadın elindeki süt dolu kaba şaşkın şaşkın bakadururken yolcu:

-"Teşekkür ederiz. Allahaısmarladık!"

Diyerek arkadaşıyla beraber devesine bindi ve yoluna devam etti. Yolcular ufukta kaybolduktan epeyce sonra, Atike kadının kocası Ebuma'bed geldi. Kadın süt dolu kabı kocasına göstererek olup biten-

Müslümanlara Emanet Edilen Küçük Torunlar

Hazreti Mahemmet Mekke'ye yaptığı veda Hac'cından Medine'ye dönerken Gadiri Hum denilen bir yerde durmuş orada öğle namazını kıldıktan sonra, deve semerlerinin üstüste konulmasıyla yapılmış olan minber gibi bir yere çıkarak, pek hazin bir hutbe (nutuk) söylemişti.

-"Ey müslümanlar!" diyen Hazreti Muhammet şöyle devam etmişti:

-"Bilin ki yakında, her insan gibi ben de size veda edeceğim. Ben öldükten sonra birbirinize sıkı sıkı sarılınız. Doğru yoldan ayrılmayınız. Size iki emanet bırakıyorum: bunun biri Allah'ın kitabı Kur'an'dır, diğeri de aile efradımdır."

Hazreti Muhammet iki küçük torunu Hasan ve Hüseyin ile kızı Fatma ve hem yeğeni hem de damadı Ali'den kurulu dört kişiye daima "ailem" derdi.

Öleceğini bile önceden etrafındakilere haber veren Ulu Peygamber, ölmezden evvel yine küçükleri düşünmüş ve minik Hasan'la Hüseyin'i bütün müslümanlara birer emanet olarak bırakmayı unutmamıştır.

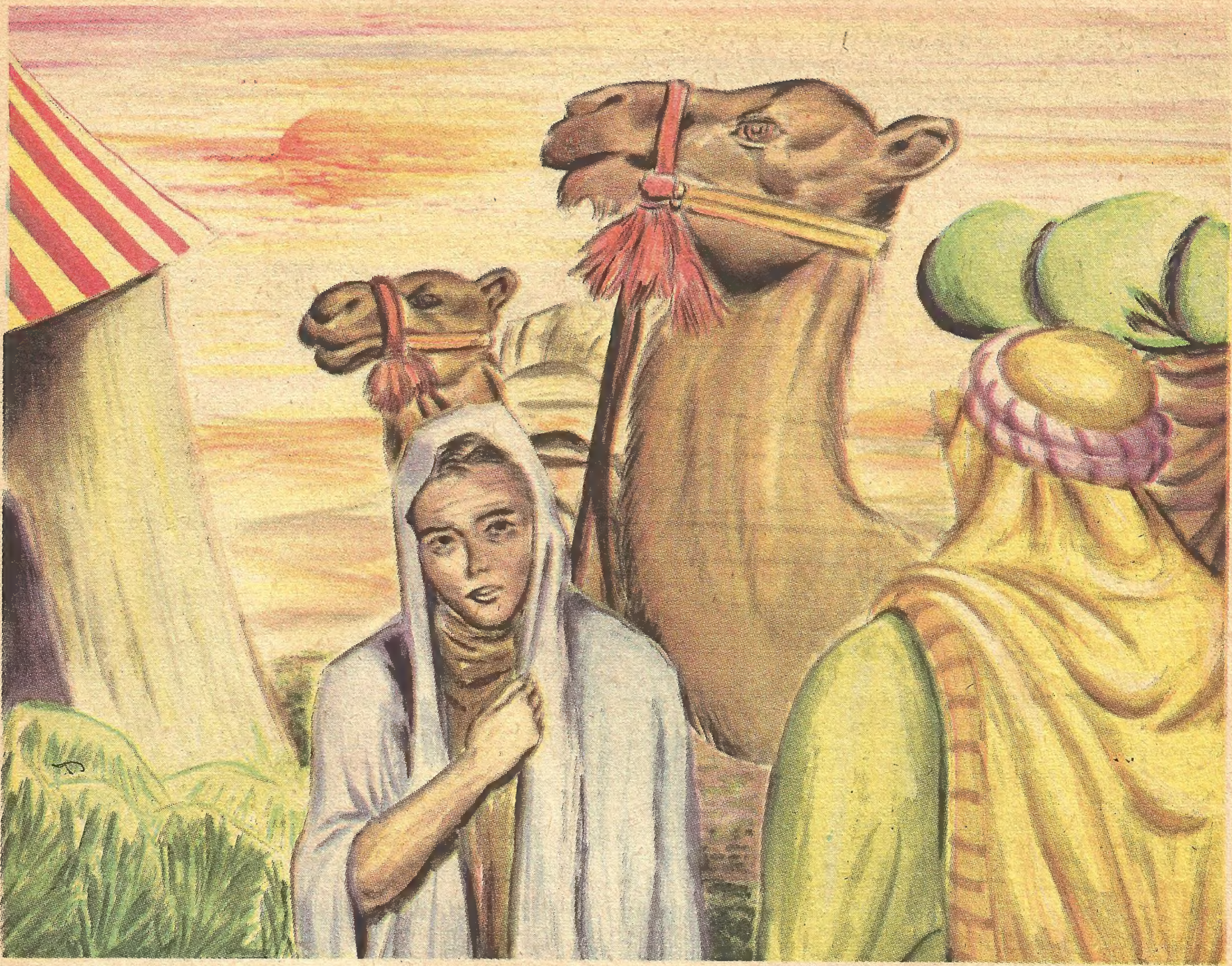

Yolcular Atike kadının çadırı önünde indiler, geniş omuzlu ve nuranî yüzlü olanı. Atike kadının yanına yaklaşarak: "Aleykümüsselâm" dedi. Sonra, "yiyecek bir şeyin var mı?..." diye sordu.

leri bir bir ona anlattı.

Ebuma'bed de dinlediği olay karşısında şaşırmıştı. Merakla karısı Atike'ye:

-"Yolcu'yu tarif etsene bana nasıl bir kişiydi?"

Diye sordu.

Kadın geniş omuzlu, nuranî yüzlü insanın şeklini uzun uzun tarif etti.

O zaman Ebuma'bed karısına:

-"Bunda bir hikmet vardır. Bu zat, herhalde Mekke'de görünen Peygamber olsa gerektir burada olsaydım da keşke kendisine îman etseydim."

Dedi.

Gerçekten de geniş omuzlu nuranî yüzlü yolcu son Peygamber Hazreti Muhammed'in ta kendisiydi. Yanındaki arkadaşı ise Ebubekir'di. Her ikisi de dört gün önce Mekke'den Medine'ye gitmek üzere ayrılmışlardı... Tanrı Elçisi Hazreti Muhammet'e hicret yani bu göç emri Allah'tan gelmiştir. Çünkü Kureyş'li Kâfirler Tanrı Elçisi Hazreti Muhammed'i öldürmeğe karar vermişlerdi. Bu karar Allah'tan Peygamber'e mâlûm olunca arkasından da göç emri gelmişti. Avlarını ellerinden kaçıran Kâfirler onu takip etmek üzere sağa sola adamlar çıkarmış oldukları için, onlar da Kadid yolunu seçmişlerdi.

Ebuma'bed karısının gözleriyle gördüğü ve kendisine naklettiği mucize karşısında iyi düşünmüş ve adı geçen yolcunun, son Peygamber Hazreti Muhammed olduğunu bilmekte yanılmamıştı.

Ebuma'bed ertesi günü karısı Atike'ye:

-"Kalk" dedi. "Biz de Medine'ye gidiyoruz."

Karı koca develerine atlıyarak yola düzüldüler. Birkaç gün sonra Hazreti Muhammed'i Medine'de buldular ve O'nun ellerine sarılarak müslümanlığı kabul ettiler.

GELECEK HAFTA:
Ya efendi ne yap yap, beni Hazreti Muhammed'e götür.

Hz. Muhammed'den Öğütler

Seni hastalıkta dolaşmıyanı hasta olunca dolaş hatırını al, sana hediye vermiyene sen hediye ver.

☆

Allah lânet etsin anayla - evlâdın, kardeşle kardeşin arasını açanlara, onları ayıranlara.

☆

İyi, temiz eş-dost, güzel koku satana benzer, kokusundan sana vermese bile kokusunu duyarsın ya.

☆

Küçük çocuğu olan, onun hatırı için çocuklaşsın.

SİYAH TILSIM

"Buda'nın Esrarı" romanının unutulmaz kahramanı Tedi, Hindistan'da geçen bu yeni macerasında da sizleri, heyecandan heyecana sürükleyecek eğlenceli anlar yaşatacaktır.

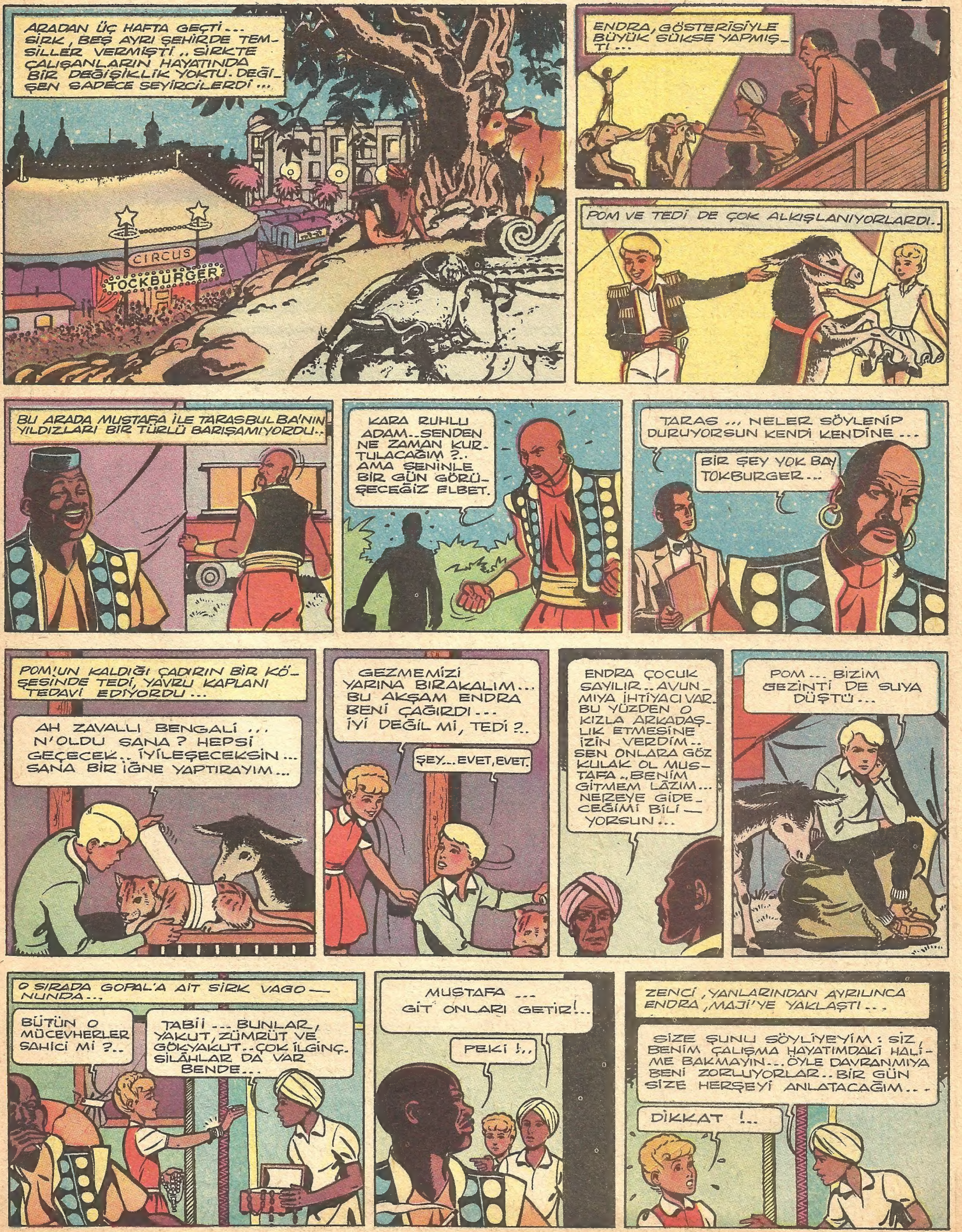
ARADAN ÜÇ HAFTA GEÇTİ... SİRK, BEŞ AYRI ŞEHİRDE TEMSİLLER VERMİŞTİ.. SİRKTE ÇALIŞANLARIN HAYATINDA BİR DEĞİŞİKLİK YOKTU. DEĞİŞEN SADECE SEYİRCİLERDİ...
CIRCUS
TOCKBURGER
ENDRA, GÖSTERİSİYLE BÜYÜK SÜKSE YAPMIŞTI...
POM VE TEDİ DE ÇOK ALKIŞLANIYORLARDI..
BU ARADA MUSTAFA İLE TARASBULBA'NIN YILDIZLARI BİR TÜRLÜ BARIŞAMIYORDU..
KARA RUHLU ADAM.. SENDEN NE ZAMAN KURTULACAĞIM ?.. AMA SENİNLE BİR GÜN GÖRÜŞECEĞİZ ELBET.
TARAS ... NELER SÖYLENİP DURUYORSUN KENDİ KENDİNE ...
BİR ŞEY YOK BAY TOKBURGER...
POM'UN KALDIĞI ÇADIRIN BİR KÖŞESİNDE TEDİ, YAVRU KAPLANI TEDAVİ EDİYORDU...
AH ZAVALLI BENGALİ ... N'OLDU SANA ? HEPSİ GEÇECEK.. İYİLEŞECEKSİN... SANA BİR İĞNE YAPTIRAYIM...
GEZMEMİZİ YARINA BIRAKALIM... BU AKŞAM ENDRA BENİ ÇAĞIRDI... İYİ DEĞİL Mİ, TEDİ ?..
ŞEY... EVET, EVET.
ENDRA ÇOCUK SAYILIR.. AVUNMIYA İHTİYACI VAR. BU YÜZDEN O KIZLA ARKADAŞLIK ETMESİNE İZİN VERDİM.. SEN ONLARA GÖZ KULAK OL MUSTAFA.. BENİM GİTMEM LÂZIM... NEREYE GİDECEĞİMİ BİLİYORSUN...
POM ... BİZİM GEZİNTİ DE SUYA DÜŞTÜ...
O SIRADA GOPAL'A AİT SİRK VAGONUNDA...
BÜTÜN O MÜCEVHERLER SAHİCİ Mİ ?..
TABİİ ... BUNLAR, YAKUT, ZÜMRÜT VE GÖKYAKUT.. ÇOK İLGİNÇ. SİLÂHLAR DA VAR BENDE...
MUSTAFA ... GİT ONLARI GETİR!..
PEKİ !..
ZENCİ, YANLARINDAN AYRILINCA ENDRA, MAJİ'YE YAKLAŞTI...
SİZE ŞUNU SÖYLİYEYİM : SİZ BENİM ÇALIŞMA HAYATIMDAKİ HALİME BAKMAYIN... ÖYLE DAVRANMIYA BENİ ZORLUYORLAR.. BİR GÜN SİZE HERŞEYİ ANLATACAĞIM...
DİKKAT !..

3

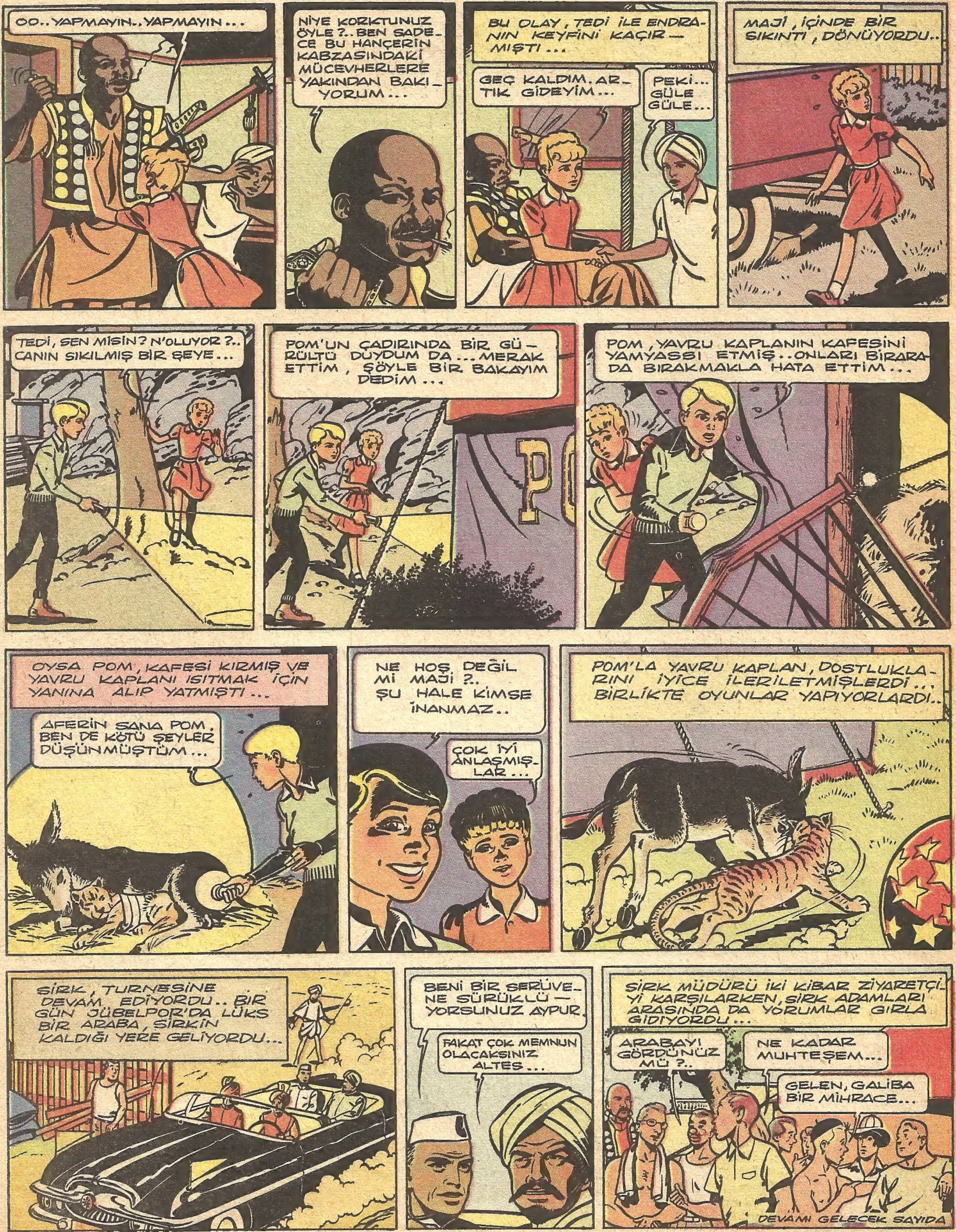

OO.. YAPMAYIN.. YAPMAYIN...
NİYE KORKTUNUZ ÖYLE ?.. BEN SADECE BU HANÇERİN KABZASINDAKİ MÜCEVHERLERE YAKINDAN BAKIYORUM...
BU OLAY, TEDİ İLE ENDRA-NIN KEYFİNİ KAÇIRMIŞTI...
GEÇ KALDIM. ARTIK GİDEYİM...
PEKİ... GÜLE GÜLE...
MAJİ, İÇİNDE BİR SIKINTI, DÖNÜYORDU..
TEDİ, SEN MİSİN? N'OLUYOR ?.. CANIN SIKILMIŞ BİR ŞEYE...
POM'UN ÇADIRINDA BİR GÜRÜLTÜ DUYDUM DA... MERAK ETTİM, ŞÖYLE BİR BAKAYIM DEDİM...
POM, YAVRU KAPLANIN KAFESİNİ YAMYASSI ETMİŞ..ONLARI BİRARADA BIRAKMAKLA HATA ETTİM...
OYSA POM, KAFESİ KIRMIŞ VE YAVRU KAPLANI ISITMAK İÇİN YANINA ALIP YATMIŞTI...
AFERİN SANA POM, BEN DE KÖTÜ ŞEYLER DÜŞÜNMÜŞTÜM...
NE HOŞ DEĞİL Mİ MAJİ ?.. ŞU HALE KİMSE İNANMAZ..
ÇOK İYİ ANLAŞMIŞLAR...
POM'LA YAVRU KAPLAN, DOSTLUKLARINI İYİCE İLERİLETMİŞLERDİ... BİRLİKTE OYUNLAR YAPIYORLARDI..
SİRK, TURNESİNE DEVAM EDİYORDU.. BİR GÜN JÜBELPOR'DA LÜKS BİR ARABA, SİRKİN KALDIĞI YERE GELİYORDU...
BENİ BİR SERÜVENE SÜRÜKLÜYORSUNUZ AYPUR.
FAKAT ÇOK MEMNUN OLACAKSINIZ ALTES...
SİRK MÜDÜRÜ İKİ KİBAR ZİYARETÇİYİ KARŞILARKEN, SİRK ADAMLARI ARASINDA DA YORUMLAR GIRLA GİDİYORDU...
ARABAYI GÖRDÜNÜZ MÜ ?..
NE KADAR MUHTEŞEM...
GELEN, GALİBA BİR MİHRACE...
DEVAMI GELECEK SAYIDA

GELECEK HAFTA: ŞEBEKLERİN EN KORKUNÇ DÜŞMANI

GÖK AKROBATLARI

Ünlü Havacı Dan Kuper, yeni bir görev almıştır. Onu çekemiyenler, disiplin ve insanlık dışı oyunlarıyla Dan'ı korkutup kaçırmayı plânlamışlardır.

1

BİRAZ SONRA ÜS HASTAHANESİNDE...
ŞU ORADA OLMALI.. DOKTOR DA ORADAN ÇIKIYOR...
DOKTOR, HASTA NE DURUMDA?
UÇAK İNFİLÂK ETTİĞİ SIRADA GÖZLERİNDEN YARALANMIŞ...
YANİ... ŞEY...
GÖZÜNE Bİ ŞEY OLMAMIŞ YA...
OLMUŞ... GÖRMÜYOR.. FAKAT GÖRMESİ İÇİN NE MÜMKÜNSE YAPILACAK...
DURUMU PEK ÜMİTSİZ DEĞİL. ÇOK TEDAVİ, ÇOK ZAMAN, ÇOK SABIR LÂZIM...
ALLAHIM... KÖRLÜK NE KORKUNÇ ŞEY...
ONU ZİYARET EDİN KOMUTANIM... MEMNUN OLUR... ARKADAŞI LAVİGÖR DE ORADA...
O, YARALI. BİLİYOR MU?..
EVET... HABERİ ÖĞRENDİLER. FAKAT YARALI, BİLMİYOR... BİR SÜRE DURUMU BİLMEMESİ DAHA İYİ...
PEKİ ANLADIM. BİR ŞEY BELLİ ETMEMİYE ÇALIŞACAĞIM...
KUPER... BURAYA DA MI GELDİN? AAA... OLMAZ BU...
HESAPLAŞMA SAATİ GELDİ...
DEVAMI GELECEK SAYIDA

Uçak Yarışması

Çocuklar yarışmadan önce öğretmenleri ile bir deneme yaptılar. Uçakların üçü de mükemmel bir şekilde uçuyordu...

Sınıfta derin bir sessizlik vardı. Öğrencilerin hepsi dikkatle öğretmeni dinliyorlardı. Konu haberleşmeydi. Küçük Stiv derin bir ilgi ile öğretmenini dinliyordu. Günün birinde mors alfabesinin kendisine lâzım olacağını aklından bile geçirmiyordu.

Öğretmenler sınıflar arası bir yarışma yapmağa karar vermişlerdi. Her sınıf bir oyuncak uçak yapacak, hangi uçak daha güzel olursa, hangisi daha uzun zaman havada kalırsa o sınıf birinciliği kazanacaktı. Çocuklar harıl harıl çalışmağa başlamışlardı. Ellerine geçirdikleri kartonları, tahta parçalarını keserek oyuncak uçaklar yapmağa başlamışlardı.

Stiv'in sınıfında bu gibi işleri daima en iyi başaran öğrenci Ceyk'ti. Onun için çocuklar Ceyk ne derse onu yapıyor, onun idaresi altında harıl harıl çalışıyorlardı. Stiv'in sınıfı üç uçak yapacaktı. Fakat yarışmalara bir hafta kala Ceyk birden hastalandı. Kabakulak olmuştu.

Onu revire götürdüler ve arkadaşlarının onunla temas etmesini yasak ettiler. Çocuklar buna çok üzülmüşlerdi. Bir defa Ceyk'i çok seviyorlardı. Sonra yarışmalara girmek için yapmaları gereken üç uçak henüz hazır değildi.

Çocuklar birkaç defa bir araya gelerek tartıştılar, aralarından birini gizlice revire gönderip Ceyk'ten bundan sonra ne yapılması gerektiğini sormak istediler... Bunu ancak aralarında en çevik olan Maks yapabilirdi. Bir akşam derslerden sonra Maks gizlice revirin bulunduğu kata çıktı.

Fakat Ceyk'i göremeden döndü. Daha, koridora girdiği anda karşısında hastabakıcı Mis Cessi'yi görmüştü. O da Maks'ı.

-"Burada ne işin var?" diye kovalamıştı.

Yarışma günü gittikçe yaklaşıyordu... Çocuklar üzüntü içinde bazen bahçede revirin penceresine bakıyor, Ceyk'e işaretle çaresiz bir durumda olduklarını anlatmağa çalışıyorlardı. İşte o zaman Stiv'in aklına bir fikir geldi.

-"Ben Ceyk'ten herşeyi öğrenirim. Hiç merak etmeyin" dedi. "Yalnız işi bana bırakın."

Çocuklar şaşırıp kaldılar:

-"Nasıl yapacaksın bunu? Seni onun yanına sokmazlar ki." dediler.

Stiv başını salladı:

-"Olsun. Ben yine de çaresini bulurum. Yalnız siz kimseye bir şey söylemeyin."

O akşam dersler bitip de çocuklar yine bahçeye çıktıkları zaman Stiv, sınıfta kaldı. Bir zaman sonra da koşarak arkadaşlarının yanına geldi. Yüzü heyecandan kıpkırmızıydı: Cebinden bir kâğıt çıkararak:

-"Ceyk'le konuştum. Uçakların pervanelerinin boyunu verdi. Sonra yağlı kâğıt kullanmamızı söyledi..."

Çocuklar soru üzerine soru yağdırdılar. Fakat Stiv cevap vermedi.

Sadece: "Sonra öğrenirsiniz, nasıl konuştuğumu" dedi.

O günden sonra yine faaliyet başladı. Yarıda kalan uçak modelleri tamamlandı. Hattâ bir gün çocuklar öğretmenleri ile birlikte bahçede bir deneme bile yaptılar.

Yarışma günü geldi çattı. Diğer sınıflar da kendi uçaklarını hazırlamışlardı. Bütün öğrenciler bahçeye çıkmışlardı. Özel bir pist yapılmıştı. Uçaklar sıra ile bu pistten havalanmağa başladılar.

Oyuncak uçak yükseldikçe çocukları coşkun bir sevinç kaplıyor, öğretmenler ise her uçağa ayrı bir puvan veriyorlardı.

Yarışmadan sonra neticeler bildirildi. Stiv'in sınıfı birinciliği kazanmıştı.

Çocuklar sevinçten bağırışıyorlar ve birbirlerini kucaklıyorlardı. Bu başarıda tabii Ceyk'in rolü vardı. Stiv bunu unutmadığı için hemen öğretmenine koştu:

-"Öğretmenim, izin verirseniz bu başarıyı hasta yatan arkadaşımız Ceyk'e de haber vereyim" dedi.

Öğretmen "onunla nasıl konuşacaksınız?" diye sordu.

O zaman Stiv güldü:

—Size göstereyim öğretmenim hep beraber sınıfımıza gidelim bakın göreceksiniz... Ceyk'le ne kadar rahat konuşabiliyorum."

Hep beraber sınıfa gittiler. Stiv gidip bir cetvel aldı ve kaloriferin yanına, gitti. Sonra cetvelle kalorifer borusuna vurmağa başladı. Ama bu vuruşlar alelâde vuruşlar değildi. Muntazam kısa, yahut uzun aralıklı vuruşlardı. Çocuklar hep birden:

-"Mors alfabesini kullanıyor" diye bağırdılar.

Stiv başını "evet" mânasında sallayarak:

-"Evet" dedi, "Mors alfabesiyle. Ona yarışmayı kazandığımızı söyledim. "Biraz sonra sınıfın üstündeki katta bulunan revirden yine kalorifer borusuna vurularak cevap geldi:

-"Çok sevindim. Arkadaşlara selâm!"

Stiv arkadaşlarına dönerek:

-"Gördünüz mü nasıl haberleştiğimi!" dedi.

Herkes şaşırıp kalmıştı. Öğretmen Stiv'e yaklaşarak:

-"Aferin sana Stiv..." dedi. "Bu yarışmada birinci gelmemizi sağladın. Ama sana ve Ceyk'e ayrıca birer ödül daha vereceğim. Çünkü anlıyorum ki derslerimizden en çok siz faydalandınız."

O akşam Stiv yatakhaneye gitmeden evvel son bir defa daha Ceyk'le konuştu. Verdiği haber hakikaten sevinçliydi:

-"Öğretmen sana ve bana morsu iyice öğrendiğimiz, için iki ödül verdi. Bana bir dolmakalem, sana da bir veyolbol topu.."

HIZLI HİNDİSTANDA

BAŞ TARAFI ARKA SAYFADA

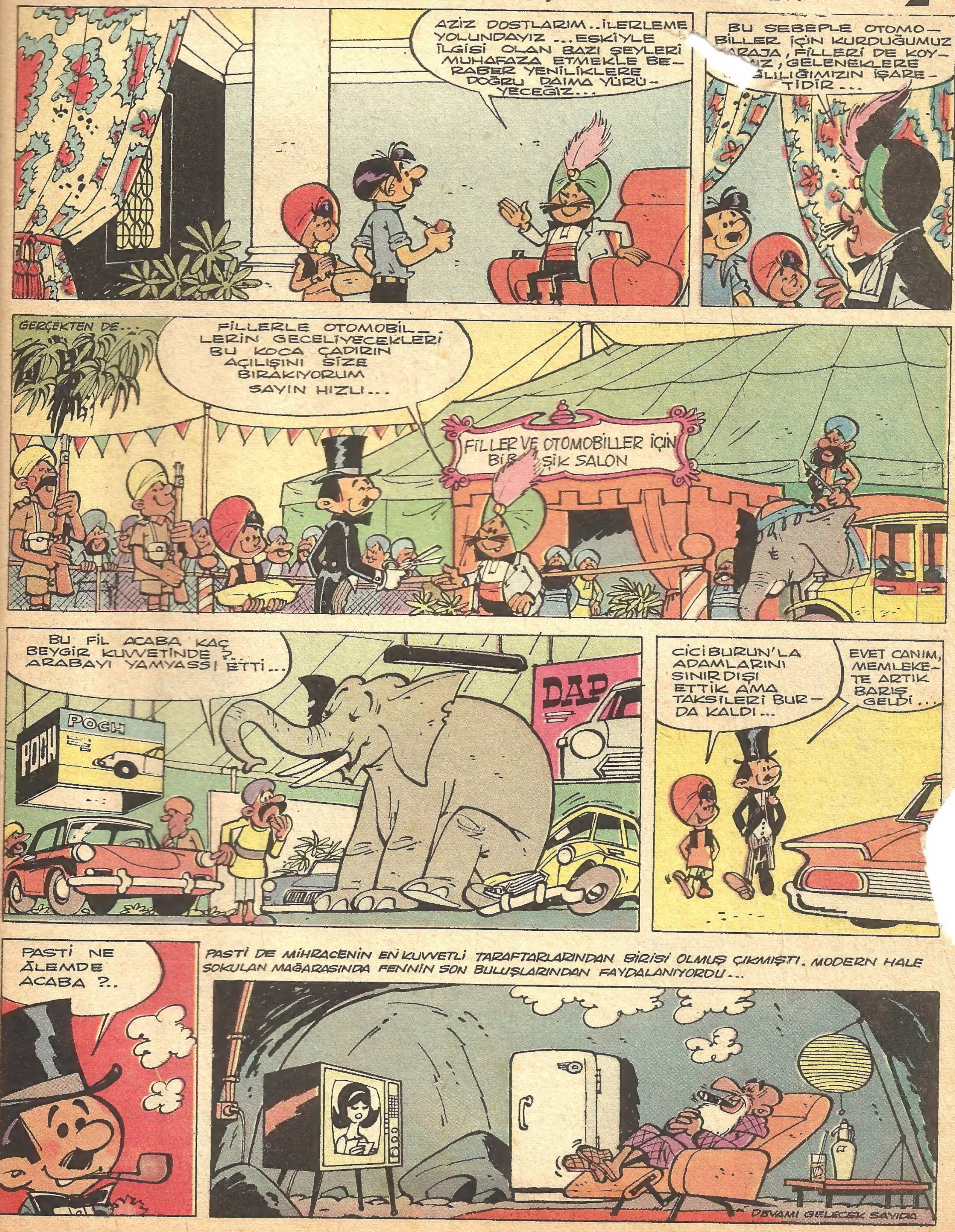

HIZLI HİNDİSTANDA

Patata Mihracesi tarafından Hindistan'a çağırılmış olan Hızlı, orada taksicilik şirketi kurmuştur. Ancak Cicibu-run, bir sürü gericiyi Hızlı aleyhine kışkırtmaktadır.

İDARE: Ankara cad. Cemal Nadir sok. No:7 İstanbul BASILDIĞI YER: Web Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. SAHİBİ: Erol Simavi YAZI İş. Md. Arslan Baran ABONE: Senelik 24, 6 Aylık 12, 3 Aylık 6 liradır.